

fige, extraordinært jmaa, vil man se, at Forholdet stiller sig helt anderledes. Ifølge Gjennemsnittet af de 5 Aar, 1877—82, har Udgiften til de extraordinære Nybygninger til Fyrsvæsenet været omtrent 376,000 Kr., altsaa omtrent 120,000 Kr. mere, end Udvalget vil give i Aar. Jeg vil dog henstille, om det ikke er et Tidspunkt, hvor vi bør gjøre, hvad vi rimeligt kunne, for at holde Oplysningen af vore Farvande i den bedst mulige Orden og gjøre Besæilingen af dem saa let som mulig. Jeg skal ikke tale videre om Vædringsforslagene til § 23 og heller ikke om de meget betydelige Vædringsforslag, der ere stillede paa § 26; de ere allesammen Gjengangere fra 2den Behandling.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Med Hensyn til Fyrsvæsenet nyttet det ikke at opstille en Gjennemsnitsberegning. Det har aldrig ligget til Grund for Udvalgets Betragtning. Man har set hen til, hvad der er gjort i de seneste Aar, hvilken Trang der er til at gaa videre, og det er en Selvfølge, at nogle Steder maa der spares, og saa sparer man, hvor det bedst kan ske uden Skade. Det har Udvalget fundet med Hensyn til Fyrsvæsenet. Anden Grund er der ikke, hvorfor man har negtet det. Jeg ser ikke rettere, end at det ikke skader at udsætte det. Det, jeg egentlig bad om Ordet for, var Ministerens Udtalelse med Hensyn til Kommandanten i Nyboder; thi det synes, at Ministeren der er i nogen Misforstaaelse dels af Forslagets, dels af Regtelsens Karakter. Den høitærede Minister henviser til, at det var oprindeligt stillet uden nogen som helst personlig Karakter fra Ministeriets Side, at det nærmest var at betragte som et Supplement til Lønningen. Det er jo for saa vidt rigtigt, som der ganske vist fra Ministeriets Side, nogle Aar, en halv Snæs Aar efter at Lønningsloven var traadt i Kraft — den udkom jo 1867, det er altsaa en 8 Aar siden — blev stillet i Grunden som et Supplement til Lønningsloven. Der staar udtrykkelig i Ministeriets Bemærkninger, at „da den hidtilværende Godtgjørelse af „fri Bolig“ ikke staar i passende Forhold til Bedkommendes mange Forretninger, tror man, at Billigheden taler for, at der tilstaaes ham det foreslaaede Honorar af 600

Kr., der er lig det Bestillingstillæg, der efter § 5 i Forslag til Lov om „Lønninger ved Søsvæsenet“, der flere Gange har været Rigsdagen forelagt, jensest i den extraordinære Samling 1876, uden at være bleven ophøjet til Lov, er foreslaaet for Kommandanten i Nyboder, naar han er pensioneret Officer“. Ministeren henviser altsaa til et Forslag, som blev forkastet af Rigsdagen, og som han ønskede den Gang at faae godkjendt, i det Mindste for dette enkelte Punkts Bedkommende; altsaa et lille Supplement til Lønningsloven. Men det er ligesaa klart, at Udvalget ikke gif ind paa denne Betragtning. Ivertimod, Udvalget gjør nemlig gjældende, at det gaar ind paa at give en Bevilling af 600 Kr., men som Ministeren selv oplyste, paa den udtrykkelige Begrundelse, at det er givet for den nuværende Kommandants Bedkommende. Derved faar det en hel anden Karakter, og gaar over fra at være et Lønningsstillæg til et personligt Tillæg, eller hvad man nu vil kalde det, Honorar eller deslige. Deri ligger Tillægets Karakter, det ligger i Begrundelsen, som jo blev akcepteret den Gang, og i Henshold til hvilken Bevilgning blev given, altsaa en ren personlig Begrundelse. Det er det Standpunkt, Udvalget staar paa endnu. Vi bestride altsaa ikke, at man kan give personligt Tillæg til en Officer, der har viist sig at være fortjent dertil, og i nogen Tid har været i Tjenesten som Kommandant i Nyboder, altsaa noget Vignende, som den Gang. Den daværende Officer havde været Kommandant i Nyboder en 7, 8 Aar, og saa kan der være Anledning til at vise sin Anerkjendelse for hans Dydighed osv. ved et personligt Tillæg. Men det foreligger her jo slet ikke. Her foreligger det Tilfælde, at der agtes udnævnt eller er udnævnt — det veed jeg ikke — men saa vidt jeg forstod den høitærede Minister, er det Mening, at den nuværende skal afskediges, og der skal udnævnes en Anden, og saa ønsker man at sikkre sig forud, at han strax faar det samme personlige Tillæg som den forrige. Vilde Thinget gaa ind paa det, vilde i Virkeligheden dette Tillæg faae Karakteren af et Lønningsstillæg. Det er ganske konsekvent, at Ministeren søger at faae et saadant nu, ligesom han søgte at faae det i Halvfjerdserne — jeg huster ikke bestemt Aaret — men det kan hel-